

Συναξάρι του ἁγίου νεομάρτυρος Ζαχαρίου,

+ 20 Ἰανουαρίου.

Ὁ Νεομάρτυς Ζαχαρίας καταγόταν ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Ἄρτας. Σέ μικρὴ λικία ἐξισλαμίσθηκε καὶ ἦλθε σὶς Παλαιές Πάτρεις ὅπου ἐξασκοῦσε τὴν τέχνη τοῦ γουναρά. Ὅμως μετανόησε πού ἀλλαξοπίστησε. Ἔτσι, ἀφοῦ ἦλθε σέ μετάνοια, βρῆκε κάποιον πνευματικὸν στόν ὁποῖο ἐξομολογήθηκε τό ἁμάρτημα τῆς ἐξωμοσίας του καὶ ἐζήτησε τὴν εὐλογία νά πορευθεῖ πρὸς τό μαρτύριο. Ὁ πνευματικὸς, φοβούμενος μήπως ὁ Μάρτυρας δειλιάσει κατὰ τὴ διάρκεια τῶν βασανιστηρίων, τὸν ἀπέτρεπε. Τότε ὁ Ἅγιος ἀποκρίθηκε στόν πνευματικὸν καὶ τοῦ εἶπε: «Ἔχω τόση δίψα νά βασανισθῶ γιὰ τὸν Χριστό, ὅπου ἐπιθυμῶ νά λάβω, ἂν ἦταν δυνατόν, καὶ περισσότερα βασανιστήρια, ἀπὸ αὐτὰ πού μοῦ ἀνέφερεις». Πρὸ τῶν λόγων αὐτῶν τῆς δυνάμεως τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης στό Χριστό, ὁ πνευματικὸς μετέδωσε τὰ Ἄχραντα Μυστήρια στόν Ἅγιο καὶ τὸν εὐλόγησε. Ὁ Ἅγιος πῆγε στό ἐργαστήριό του, ἐπώλησε ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα τὰ ὁποῖα ἔδωσε ἐλεημοσύνη στοὺς πτωχοὺς καὶ ἐπαρουσιάσθηκε στόν κριτὴ ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου ὁμολόγησε τὴν πίστη του στόν Χριστό. Παρὰ τίς κολακεῖες ἐκεῖνος ἐπέμενε σθεναρὰ στὴν ὁμολογία του. Ἔτσι τὸν ἐκλείσαν στὴ φυλακὴ καὶ τὸν ἐβασάνισαν ἐπὶ πολλές μέρες. Ἐκεῖνος ὑπέμεινε τὰ φρικτὰ μαρτύρια μέ πνευματικὴ ἀνδρεία καὶ ἀξιοθαύμαστη καρτεριά, γιὰ νά παραδώσει τό πνεῦμα του τό 1782 μ.Χ. Ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἄρτας ἐορτάζει τὴ μνήμη του καὶ εἰκόνα του φυλάσσεται στὴν ἱερά μονὴ Κάτω Παναγιᾶς Ἄρτας. Τὴ μνήμη του

πανηγυρίζει επίσης και τοπική Έκκλησία τῶν Πατρῶν, ἀφοῦ ὁ Ἅγιος ἐργάσθηκε ἐκεῖ.

